

נִשְׁמָתִין דְּבְנֵי נָשָׂא, כְּתִיב בְּהָ לֹא תַעֲשֶׂה כָּל
מְלָאכָה. וְהָאֵי אִיהוּ, (ויקרא כה) לֹא תַעֲבֹד בּוֹ עֲבוֹדַת
עֶבֶד, בְּצַדִּיק דְּאִיהוּ יוֹם הַשַּׁבָּת, לֹא תַעֲבֹד בּוֹ
עֲבוֹדַת עֶבֶד, דְּאִיהוּ יוֹם דְּחֹל.

אַבְל סָבָא סָבָא, שַׁבַּת (ד"א נִשְׁמָתָא) דְּאִיהוּ בֵּת יַחֲדָה,
וְאִיהוּ בֵּת זַוְגִיָּה דְּצַדִּיק, דְּאִיהוּ שַׁבַּת. מָאֵי
אִם אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ. אָמַר לִיהָ הָאֵל וְדָאֵי הַבְּדֻלָּה,
חֹלּוֹ שְׁלֵ שַׁבַּת, דְּאִית אַחֲרָא דְלֹא אַתְקַרִיאת חֹלּוֹ
שְׁלֵ שַׁבַּת, אֶלְאֵ חֹלּוֹ שְׁלֵ טַמְאָה שַׁפְּחָה. אָמַר לִיהָ.
וְהָאֵ חֹלּוֹ שְׁלֵ שַׁבַּת מָאֵי הִיא. אָמַר לִיהָ, דָּא
אַמְתָּא, דְּאִיהוּ גּוֹפָא דְּבֵת יַחֲדָה דְּעָלָה אַתְמַר, אִם
אַחֲרֵת יִקַּח לוֹ.

תָּא חֲזִי, נִשְׁמָתָא אִית דְּאַתְקַרִיאת אָמָה, וְאִית
(נִשְׁמָתָא) שְׁכִינְתָּא דְּאַתְקַרִיאת שַׁפְּחָה, (וְנִשְׁמָתָא)
וְשְׁכִינְתָּא אִית דְּאַתְקַרִיאת בְּרָתָא דְּמִלְפָּא. הָכָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

לו, הרי ודאי הבדלה חלו של שבת,
שניש אחר שלא נקרא חלו של שבת,
אלא חלו של טמאה שפחה. אמר לו,
והרי חלו של שבת מה זה? אמר לו, זו
אמה, שהיא גוף של בת יחידה, שעליה
נאמר אם אחרת יקח לו.

בא וראה, נשמה יש שנקראת אמה,
ויש (נשמה) שכינה שנקראת שפחה, (ונשמה)

בני אדם, כתיב בה לא תעשה כל
מלאכה, וזהו (ויקרא כה) לא תעבד בו
עבדת עבד. בצדיק, שהוא יום השבת,
לא תעבד בו עבדת עבד, שהוא יום של
חל.

אבל זקן זקן, שבת (הנשמה) שהיא בת
יחידה, והיא בת זוגו של צדיק שהוא
שבת. מה זה אם אחרת יקח לו? אמר

אֵת אִישׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (שמות טו) יִי אִישׁ מְלַחֵמָה.
וְאֵת אִישׁ, דְּאֶתְמַר בֵּיהּ (דניאל ט) וְהָאִישׁ גְּבַרְיָאֵל.

וּבְגִין דָּא, נִשְׁמַתָּא דְאִיהִי מְחִיבָא בְּגִלְגוּל, אִם
הִיא בְּרַתָּא דְקוּדְשָׁא בְּרִידָּהּ הוּא, אִי תִימָא
דְּאֶזְדָּבֵן בְּגוּפָא נּוּכְרָאָהּ, דְּתַמָּן שְׁלֻטָּנוּתָא דְיַצְר
הָרַע דְּאִיהִי מְסַטְרָא דְסַמְא"ל. חֶס וְשָׁלוֹם. דְּהָא
כְּתִיב, (ישעיה מב) אֲנִי יְיָ הוּא שְׁמִי וְכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא
אֶתֵּן דְּאִיהִי יַצְר הָרַע.

וְהָהוּא גּוּפָא, דְּשִׂרְיָא בְּרַתָּא דְּמִלְכָּא, אִי תִימָא
דְּאֶזְדָּבֵן בְּכַתְרִין תַּתְּאִין דְּמִסְאֵבוּ, חֲלִילָה
וְחֶס. עָלָה אֶתְמַר (ויקרא כה) וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר
לְצַמִּיתוֹת כִּי לִי הָאָרֶץ. מָאן גּוּפָא דְּבְרַתָּא דְּמִלְכָּא.
דָּא מְסַטְרוֹן. וְהָאִי גּוּפָא אִיהִי אִמָּה דְּשְׂכִינְתָּא, אָף
עַל גַּב דְּאִיהִי נִשְׁמַתָּא דְּאִיהִי בְּרַתָּא דְּמִלְכָּא שְׂבוּיָהּ

לשון הקודש

וּכְבוֹדִי לְאַחַר לֹא אֶתֵּן, שֶׁהוּא יַצְר הָרַע.
וְאֶתֵּן הַגּוּף שֶׁשֶׁם שׁוֹרֵה בֵּת הַמְּלָכָה,
אִם תֹּאמַר שֶׁנִּמְכַּר בְּכַתְרִים תַּחְתּוֹנִים
שֶׁנִּשְׁמָאוּ – חֲלִילָה וְחֶס. עָלָיו נֶאֱמַר (ויקרא
כה) וְהָאָרֶץ לֹא תִמְכַּר לְצַמִּיתוֹת כִּי לִי
הָאָרֶץ. מִי גּוּף שֶׁל בֵּת הַמְּלָכָה? זֶה
מְסַטְרוֹן, וְגוּף זֶה הוּא אִמָּה שֶׁל
הַשְּׂכִינָה, אָף עַל גַּב שֶׁהִיא נִשְׁמָה שֶׁהִיא
בֵּת הַמְּלָכָה, שְׂבוּיָהּ שֶׁם, בְּגִלְגוּל בְּאָה,

וּשְׂכִינָה יֵשׁ שְׁנִקְרָאת בֵּת הַמְּלָכָה. כָּאֵן יֵשׁ
אִישׁ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (שמות טו) ה' אִישׁ מְלַחֵמָה.
וְיֵשׁ אִישׁ שֶׁנֶּאֱמַר בּוֹ (דניאל ט) וְהָאִישׁ
גְּבַרְיָאֵל.

וְלָכֵן, נִשְׁמָה שֶׁמְחִיבָת בְּגִלְגוּל, אִם הִיא
בֵּתוֹ שֶׁל הַקּוּדֵשׁ בְּרוּךְ הוּא, אִם תֹּאמַר
שֶׁתִּמְכַּר לְגוּף גְּבַרִי שֶׁשֶׁם שְׁלֹמֹן יַצְר
הָרַע שֶׁהוּא מְצַד סַמְא"ל – חֶס וְשָׁלוֹם,
שֶׁהִרִי כְּתוּב (ישעיה מב) אֲנִי ה' הוּא שְׁמִי

תִּפְּוֹן, בְּגִלְגּוּלָא אֲתִיָּא דְאֲתִיּוֹן גְּלִגּוּלִין בְּגִין דְאֲתִית
תִּפְּוֹן, מַה כְּתִיב בָּהּ (שְׁמוֹת כ"א) וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוֹ
לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.

וְעוֹד וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ, דָּא קְדָשָׁא בְרִיךְ הוּא. אֶת
בְּתוֹ: אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל, דְּאִינוּן מְסֻטָּרָא דְבֵת
יְחִידָה, אֲתִקְרִיאוּ בְתוֹ. וְאִי תִימָא דִּיפְקוֹן, בְּגִוּוֹנָא
דְּאֵלִין מְסֻטָּרָא דְעֶבֶד, דְּאִיהוּ מְטֻטְרוּ"ן, דְּנִפְקוּ
בְּמִנוּסָה מְפָצְרִים, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים, הָדָא
הוּא דְכְתִיב, (יִשְׁעִיָּה נ"ב) כִּי לֹא בְּחַפְזוֹן תֵּצֵאוּ וּבְמִנוּסָה
לֹא תִלְכוּן.

תָּא חַוִּי, בַּר נָשׁ פִּד אֲתִילִיד, יְהִבִין לִיה נַפְשָׁא
מְסֻטָּרָא דְבְעִירָא, מְסֻטָּרָא דְדְכִי, מְסֻטָּרָא
דְּאֵלִין דְּאֲתִקְרוּן אוֹפְנֵי הַקּוֹדֶשׁ. זָכָה יְתִיר, יְהִבִין
לִיה רוּחָא, מְסֻטָּרָא דְחֵיות הַקּוֹדֶשׁ. זָכָה יְתִיר,
יְהִבִין לִיה נְשָׁמְתָא, מְסֻטָּרָא דְכְרִסְיָא. וְתִלַּת אֵלִין,

לְשׁוֹן הַקּוֹדֶשׁ

מְפָצְרִים, לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים. וְהוּ
שְׁפָתוֹב בָּהּ? וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוֹ
לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.
וּבְמִנוּסָה לֹא תִלְכוּן.

בַּא וּרְאָה, בְּשִׁנּוּלְד אִישׁ, נוֹתְנִים לוֹ נַפְשָׁא
מִצַּד הַבְּהֵמָה מִצַּד שֶׁל מַחֲרָ, מִצַּד אֱלֹה
שְׁנִקְרָאִים אוֹפְנֵי הַקּוֹדֶשׁ. זָכָה יוֹתֵר –
נוֹתְנִים לוֹ רוּחַ מִצַּד שֶׁל חֵיות הַקּוֹדֶשׁ.
זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ נְשָׁמָה מִצַּד שֶׁל

שְׁפָאִים גְּלִגּוּלִים מְשׁוּם שְׁפָאָה שָׁם. מַה
בְּתוֹב בָּהּ? וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ אֶת בְּתוֹ
לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים.

וְעוֹד, וְכִי יִמְכּוֹר אִישׁ – זֶה הַקּוֹדֶשׁ בְּרוּךְ
הוּא. אֶת בְּתוֹ – אֵלּוּ יִשְׂרָאֵל, שְׁהֵם מִצַּד
שֶׁל בֵּת יְחִידָה נִקְרָאוּ בְתוֹ. וְאִם תֵּאמַר
שִׁנְצָאוּ, כְּמוֹ שְׁאֵלָה מִצַּד שֶׁל הָעֶבֶד
שְׁהוּא מְטֻטְרוּ"ן, שִׁנְצָאוּ בְּמִנוּסָה

אֵינֹן אִמָּה עֶבֶד וְשִׁפְחָה דְּבִרְתָּא דְּמִלְכָּא.

זָכָה יִתִּיר, יִהְיֶין לִיה נַפְשָׁא בְּאַרְח אַצִּילוֹת,
 מִסְטָרָא דְּבֵת יְחִידָה, וְאַתְקִרִיאת אִיהִי בֵּת
 מְלָךְ. זָכָה יִתִּיר, יִהְיֶין לִיה רוּחָא דְּאַצִּילוֹת.
 מִסְטָרָא דְּעֵמוּדָא דְּאַמְצְעִיתָא, וְאַקְרִי בִּן לְקוּדְשָׁא
 בְּרִיךְ הוּא, הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (דברים יד) בָּנִים אַתֶּם
 לַיְי אֱלֹהֵיכֶם. זָכָה יִתִּיר, יִהְיֶין לִיה נִשְׁמָתָא,
 מִסְטָרָא דְּאַפָּא וְאַמָּא. הָדָא הוּא דְּכְתִיב, (בראשית ב)
 וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת חַיִּים. מָאִי חַיִּים. אֶלָּא אֵינֹן
 י"ה, דְּעָלְיָהּוּ אַתְמַר, (תהלים קג) כָּל הַנְּשָׁמָה תִּהְלֵל יְהוָה,
 וְאַשְׁתְּלִים בֵּיה יְהו"ה.

זָכָה יִתִּיר, יִהְיֶין לִיה יְהו"ה בְּשְׁלִימוֹ דְּאַתְנוּן, יו"ד
 ה"א וְא"ו ה"א, דְּאִיהִי אָדָם, בְּאַרְח אַצִּילוֹת
 דְּעִילָא, וְאַתְקִרִי בְּדִיוֹקְנָא דְּמֵאַרְיָה. וְעָלְיָה אַתְמַר,

לְשׁוֹן הַקּוּדֶשׁ

נוֹתְנִים לוֹ נִשְׁמָה מִצַּד שֶׁל אָפָא וְאַמָּא.
 זְהוּ שְׁכִתּוּב (בראשית ב) וַיִּפַּח בְּאַפָּיו נִשְׁמַת
 חַיִּים. אֵיזָה חַיִּים? אֶלָּא אוֹתָם י"ה
 שְׁעָלְיָהֶם נֵאמַר (תהלים קג) כָּל הַנְּשָׁמָה
 תִּהְלֵל יְהוָה, וְנִשְׁלְמָה בֵּיה יְהו"ה.

זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ יְהו"ה בְּשְׁלֵמוֹת
 הָאוֹתִיּוֹת – יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, שֶׁהוּא
 אָדָם, בְּאַרְח אַצִּילוֹת לְמַעְלָה. וְנִקְרָא

הַכֶּסֶף. וְשִׁלְשֵׁת אֵלוֹ הֵם אִמָּה, עֶבֶד
 וְשִׁפְחָה שֶׁל בֵּת הַמְּלָךְ.

אִם זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ נַפְשׁ בְּדִרְךְ
 אַצִּילוֹת, מִצַּד שֶׁל בֵּת יְחִידָה, וְנִקְרָאת
 בֵּת מְלָךְ. זָכָה יוֹתֵר – נוֹתְנִים לוֹ רוּחַ שֶׁל
 אַצִּילוֹת מִצַּד הָעֵמוּד הָאַמְצְעִי, וְנִקְרָא בִּן
 לְקוּדֶשׁ – בְּרוּךְ – הוּא. זְהוּ שְׁכִתּוּב (דברים יד)
 בָּנִים אַתֶּם לַה' אֱלֹהֵיכֶם. זָכָה יוֹתֵר –

(בראשית א) וַיְרִדוּ בְדִגַּת הַיָּם וְגו'. וְהָאֵי אִיהוּ שׁוֹלְטָנוּתִיהָ
בְּכָל רְקִיעֵין, וּבְכָל אוֹפְנִים וּשְׂרָפִים וְחַיּוֹן, וּבְכָל
חַיִּילִין וְתוֹקֵפִין דְּלַעִילָא וְתַתָּא. וּבְגִין דָּא, כַּד פֵּר
נִשְׁ זָכִי בְּנַפְשׁ מִסְטָרָא דְבֵת יְחִידָה, אֲתַמַּר בֵּיהּ,
לֹא תֵצֵא כֵצֵאת הָעֶבְדִים.

רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי אֶעְרְעוּ חַד לִילֵיא בְּמַגְדֵּל
דְּצוּר. אֲתַאֲרַחוּ תַמָּן וְחַדוּ דָא בְּדָא. אָמַר
רַבִּי יוֹסִי, כַּמָּה חֲדִינָא דְחַמִּינָא אֲנִפִי שְׂכִינְתָא,
דְּהַשְׁתָּא בְּכָל אֲרַחָא דָא, אֶצְטַעְרָנָא בְּחַדָּא סַבָּא,
טִייעָא, דְּהוּה שְׂאִיל לִי (דף צ"ה ע"א) כָּל אֲרַחָא.

כַּמָּן הוּא נְחָשָׁא, דְּפִרַח בְּאֵירָא, וְאֵזִיל בְּפִרוּדָא,
וּבִין כַּד וּבִין כַּד, אֵית גַּיְחָא לְחַד נְמָלָה,
דְּשָׁכִיב בֵּין שְׁנַיִ. שְׂרִי בְּחַבּוּרָא וְסַיִים בְּפִרוּדָא.
וּמַאי אִיהוּ נְשָׂרָא, דְּקָא מְקַנָּא, בְּאֵילָן דְּלֹא הוּה.

לשון הקודש

בְּזוּה. אָמַר רַבִּי יוֹסִי, כַּמָּה שְׂמַחְתִּי
שְׂרַאִיתִי פְּנֵי הַשְּׂכִינָה, שְׂעַכְשׁוּ בְּכָל
הַדֶּרֶךְ הַזֹּאת הַצְטַעְרָתִי בְּזִקְוֹן אַחַד סוּחַר
שְׁהִיָה שׁוֹאֵל אוֹתִי כָל הַדֶּרֶךְ:

מִי הוּא נְחָשׁ הַפּוֹרַח בְּאֵירָא וְהוֹלֵךְ
בְּפִרוּדָא, וּבִין כַּד וּבִין כַּד יֵשׁ מְנוּחָה
לְנְמָלָה אַחַת שְׂשׁוּכְבַת בֵּין שְׁנַיִ, הַתְחִיל
בְּחַבּוּר וְסַיִים בְּפִרוּדָא? וּמַה הוּא נְשָׂרָא
שְׂמַקְנָן בְּאֵילָן שְׂלֵא הִיָה? בְּנֵי שְׂנַגְזוֹלוּ,

בְּדַמּוֹת רַבּוּנוּ. וְעָלְיוּ נְאֻמַר (בראשית א) וַיְרִדוּ
בְדִגַּת הַיָּם וְגו'. וְהוּוּ שְׁלַטְנוּ בְּכָל
הַרְקִיעִים וּבְכָל הָאוֹפְנִים וְהַשְּׂרָפִים
וְהַחַיּוֹת וּבְכָל הַחַיִּלוֹת וְהַפְּחוֹת שְׁלַמְעָלָה
וְלַמַּטָּה. וְלָבֵן, כְּשֶׁבֵן אָדָם זוֹכֵה בְּנַפְשׁ
מִצַּד שֶׁל בֵּת יְחִידָה, נְאֻמַר כּוּ לֹא תֵצֵא
כֵצֵאת הָעֶבְדִים.

רַבִּי חֵיָא וְרַבִּי יוֹסִי נִפְּשׁוּ לְלֵלָה אַחַד
בְּמַגְדֵּל צוּר. הַתְאֲרַחוּ שָׁם וְשַׁמְחוּ זֶה

בְּנֵי דְאִתְגַּזְלוּ, וְלֹא מִן בְּרִיּוֹן. דְּאִתְבְּרִיאוּ בְּאִתְר
 דְּלֹא אִתְבְּרִיאוּ. פִּד סְלִקִין נְחֵתִין, פִּד נְחֵתִין סְלִקִין.
 תְּרִין דְּאֵינֻן חַד, וְחַד דְּאֵינֻן תְּלָתָא. מַהוּ עוֹלִימְתָא
 שְׁפִירְתָא, וְלִית לָהּ עֵינִין, וְגוֹפָא טְמִירְתָא
 וְאִתְגַּלְיָא, אִיהִי נִבְקַת בְּצַפְרָא, וְאִתְכַּפִּיאַת בְּיֻמְכָא.
 אִתְקַשְׁטַת בְּקִשּׁוּטִין דְּלֹא הוּוּ.

כָּל דָּא שְׂאִיל בְּאַרְחָא, וְאַצְטַעְרָנָא. וְהַשְׁתָּא אִית
 לִי נִיחָא. דְּאִילוּ הֵינָנָא בְּחָדָא, אִתְעַסְקָנָא
 בְּמַלְי דְּאוּרִייתָא, מַה דְּהֵינָנָא בְּמַלְיִן אַחֲרֵנִין דִּתְהוּ.
 אָמַר רַבִּי חֲזִיא, וְהַהוּא סָבָא טַיִיעָא, יִדְעַת בִּיה
 כְּלוּם. אָמַר לִיה, יִדְעָנָא, דְּלִית מְמַשּׁוּ בְּמַלְוִי.
 דְּאִילוּ הָהּ יִדְעַ, יִפְתַּח בְּאוּרִייתָא, וְלֹא הָהּ אַרְחָא
 בְּרִיקְנֵיָא. אָמַר רַבִּי חֲזִיא, וְהַהוּא טַיִיעָא אִית חֲכָא,
 דְּהָא לְזַמְנִין בְּאֵינֻן רִיקְנִין, יִשְׁפַח גְּבַר זַגִּין דְּדִחְכָא.
 אָמַר לִיה, הָא חֲכָא אִיהוּ, וְאִתְקִין חֲמַרְיָה בְּמִיכְלָא.

לשון הקודש

יש לי מנוחה. שאלו היינו באחד, התעסקנו בדברי תורה מה שהיינו בדברים אחרים של תהו. אמר רבי חזיא, ואותו זמן סותר ידעת בו משהו? אמר לו, ידעתי שאין ממש בדבריו, שאלו היה יודע, יפתח בתורה, ולא הייתה הדרך בריקנות. אמר רבי חזיא, ואותו הסותר ישנו כאן, שהרי לפעמים

ולא מהבריות? שנבראו במקום שלא נבראו? בשעולים יורדים, בשיוורדים עולים? שנים שהם אחד, ואחד שהם שלש? מה זה עלמה יפה ואין לה עינים, והגוף נסתר ומתגלה? היא יוצאת בבקר ונתכפית ביום, ומתקשטת בקשוסים שלא היו? כל זה שאל בדרך, והצטערתי ועבשו

קָרוּ לִיה, וְאַתָּא לְקַמֵּייהוּ. אָמַר לוֹן, הַשְׁתָּא תִּרִין
 אֵינּוֹן תִּלְת, וְתִלְת אֵינּוֹן בְּחַד. אָמַר רַבִּי יוֹסֵי,
 לָא אֲמִינָא לָךְ, דְּכָל מְלוֹי רִיקְנִין, וְאֵינּוֹן בְּרִיקְנִיָּא,
 יְתִיב קַמֵּייהוּ.

אָמַר לוֹן רַבָּנָן, אֲנָא טִייעָא אֲתַעְבִּידנָא, וּמִיזְמִין
 זְעִירִין, דְּהָא בְּקַדְמִיתָא לָא הֵוִינָא טִייעָא,
 אֲבָל בְּרָא חַד זְעִירָא אִית לִי, וְיַהֲבִית לִיה בְּבִי
 סְפָרָא, וּבְעֵינָא דִּישְׁתַּדֵּל בְּאוּרֵיתָא. וְכֵד אֲנָא
 אֲשַׁבְּתָנָא חַד מִרַבָּנָן דְּאָזִיל בְּאַרְחָא, אֲנָא טָעִין
 אֲבַתְרִיה, וְהֵאֵי יוֹמָא, חֲשִׁיבְנָא דְּאֲשַׁמַּע מְלִין חֲדַתִּין
 בְּאוּרֵיתָא, וְלָא שְׁמַעְנָא מְדִי.

אָמַר ר' יוֹסֵי, בְּכָל מְלִין דְּשְׁמַעְנָא דְּקֵאמְרַת, לָא
 תַּוּוּהֵנָא, אֲלָא מַחַד. אוֹ אַנְתָּ בְּשָׂטוּתָא
 אֲמַרְת, אוֹ מְלִין רִיקְנִין אֵינּוֹן. אָמַר הֵהוּא סָבָא,

לשון הקודש

לא הייתי סוחר, אבל בן אחד קטן יש לי ונתתי אותו לבית הספר, ואני רוצה שיעסק בתורה, וכשאני מוצא אחד מהרבנים שהולך בדרך, אני טוען אחריו, והיום הזה השבתי שאשמע דברים חדשים בתורה, ולא שמעתי דבר.

אמר רבי יוסי, בכל הדברים ששמעתי שאמרת לא תמהתי, אלא רק מאחד – או שאתה אמרת בשטות, או שהם

באותם הריקנים ומצא איש פעמוני זהב. אמר לו, הרי הוא פאן, והתקין חמורו למאכל.

קראו לו ובא לפניכם. אמר להם, בעת שנים הם שלשה, ושלשה הם כאחד. אמר רבי יוסי, ולא אמרתי לך שכל דבריו ריקנים והם בריקנות! ישב לפניכם.

אמר להם, רבותינו, אני נעשיתי סוחר, ורק מלפני מעט ימים, שהרי בהתחלה

וּמֵאן אִיהִי. אָמַר עוֹלִימָתָא שְׁפִירְתָּא וְכוּ'.

פְּתַח הַהוּא סָבָא וְאָמַר, (תהלים קיח) יי' לִי לֹא אִירָא
מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. יי' לִי בְּעֹזְרֵי וְגו'. טוֹב
לְחַסוֹת בַּיי' וְגו'. כָּמֹה טָבִין וְנַעֲיִמִין וְיִקְרִין וְעֲלֵאִין
מְלִין דְּאוֹרֵייתָא, וְאַנָּא חִיבֵי אִימָא קָמִי רַבָּנָן, וְדָלָא
שְׁמַעְנָא מִפּוֹמִייהוּ עַד הַשְּׁתָּא, אֲפִילוּ מְלָה חָדָא.
אָבֵל אֵית לִי לְמִימָר, דְּהָא לֵית פְּסוּפָא כָּלֵל לְמִימָר
מְלִי דְּאוֹרֵייתָא קָמִי כָּלֵא.

אֶתְעַטָּף הַהוּא סָבָא, פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא כב) וּבַת כַּהֵן
כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִיא בְּתֵרוּמַת
הַקִּדְשִׁים לֹא תֹאכַל. הֵאֵי קָרָא, אֶקְרָא אֶתְרָא
סְמוּךְ, (ויקרא כב) וּבַת כַּהֵן כִּי תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה
וְזָרַע אֵין לָהּ וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ בְּנַעֲוִירָהּ מִלְּחָם
אָבִיהָ תֹאכַל וְכֹל זָר לֹא יֹאכַל בּוֹ. הֵינִי קָרָאִי

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

דְּבַר אַחַד?! אָבֵל יֵשׁ לִי לּוֹמַר, שְׂאִין
בוֹשָׁה כָּלֵל לּוֹמַר דְּבַרֵי תוֹרָה לְפָנֵי הַכֹּל.
הַתְּעַטָּף אוֹתוֹ הַנְּקוּן, פְּתַח וְאָמַר, (ויקרא
כב) וּבַת כַּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר הִיא
בְּתֵרוּמַת הַקִּדְשִׁים לֹא תֹאכַל. פְּסוּק זֶה
סְמוּךְ עַל פְּסוּק אַחֵר – (שם) וּבַת כַּהֵן כִּי
תִהְיֶה אֶלְמָנָה וְגֵרוּשָׁה וְזָרַע אֵין לָהּ
וְשָׁבָה אֶל בֵּית אָבִיהָ בְּנַעֲוִירָהּ מִלְּחָם

דְּבָרִים רִיבִיקִים. אָמַר אוֹתוֹ זְקוּן, וּמַה הִיא?
אָמַר, נַעֲרָה יָפָה וְכוּ'.
פְּתַח אוֹתוֹ זְקוּן וְאָמַר, (תהלים קיח) ה' לִי לֹא
אִירָא מִה יַעֲשֶׂה לִי אָדָם. ה' לִי בְּעֹזְרֵי
וְגו'. טוֹב לְחַסוֹת בְּה' וְגו'. כָּמֹה טוֹבִים
וְנַעֲיִמִים וְנִכְבָּדִים וְעֲלִיוֹנִים דְּבַרֵי
הַתּוֹרָה, וְאַנִּי אִיךָ אָמַר לְפָנֵי רַבּוֹתֵינוּ,
שְׁלֹא שְׁמַעְתִּי מִפִּיהֶם עַד עַכְשָׁו אֲפִלוּ

כַּמְשָׁמֶעַן. אֲבָל מַלְיָן דְּאוֹרֵייתָא מַלְיָן סְתִימִין אֵינֹון
 וּבְכַמָּה אֵינֹון מַלְיָן דְּחֻכְמָתָא דְסְתִימִין בְּכָל מַלְה
 וּמַלְה דְּאוֹרֵייתָא, וְאַשְׁתְּמוּדְעֹון, אֵינֹון לְגַבֵּי
 חֻכְמִינִין, דִּינְדַעִין אֲרַחֲוִין דְּאוֹרֵייתָא. דְּהָא אוֹרֵייתָא
 לֹא מַלְיָן דְּחֻלְמָא אֵינֹון, דְּקָא אֶתְמַסְרֹון לְמַאן
 דְּפִשֵׁר לֹון, וְאַתְמַשְׁכֵּן בְּתֵר פּוּמָא, וְעַם כָּל דָּא
 אֶצְטְרִיכוּ לְמַפְשֵׁר לֹון לְפּוּם אֲרַחֲוִי. וּמַה אֵי מַלְיָן
 דְּחֻלְמָא אֶצְטְרִיכוּ לְמַפְשֵׁר לֹון לְפּוּם אֲרַחֲוִי, מַלְיָן
 דְּאוֹרֵייתָא דְּאֵינֹון שְׁעִשׁוּעִין דְּמַלְכָּא קְדִישָׁא, עַל
 אַחַת כַּמָּה וּבְכַמָּה דְּאֶצְטְרִיכוּ לְמַהְדָּ בְּאַרְחָ קְשׁוּט
 בְּהוּ, דְּכַתִּיב, (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי יִי' וְגו'.

הַשְׁתָּא אֵית לְמִימְרָ, וּבֵת כְּהֵן, דָּא נִשְׁמָתָא
 עֲלָאָה, בְּרִתִּיה דְּאַבְרָהָם אָבִינוּ קְדַמָּאָה
 לְגִזְרִין, וְאִיהוּ מְשִׁיבָ, לָה לְהֵאֵי נִשְׁמָתָא מֵאַתָּר

לשון הקודש

דְּרָכָם. וּמַה אִם דְּבְרֵי חֲלוּם צְרִידָ לְפִתְרָ
 אוֹתָם לְפִי דְּרָכָם - דְּבְרֵי הַתּוֹרָה שְׁהֵם
 שְׁעִשׁוּעֵי הַמֶּלֶךְ הַקְדוּשׁ עַל אַחַת כַּמָּה
 וּכַמָּה שְׁצִרְיָכִים לְלַבֵּת בְּדֶרֶךְ אִמְתָּ
 בְּהֵם, שְׁכַתּוּב (הושע יד) כִּי יִשְׂרָאֵל דְּרָכֵי ה'
 וְגו'.

עֲכָשׁוּ יֵשׁ לּוֹמֵר, וּבֵת כְּהֵן - זֶה הַנְּשָׁמָה
 הַעֲלִיזָה, בְּתוֹ שֶׁל אַבְרָהָם אָבִינוּ רֵאשׁוֹן
 לְגִרִים, וְהוּא מוֹשֵׁב אֶת אוֹתָהּ נִשְׁמָה

אֲבִיהָ תֹאכַל וְכָל זֶר לֹא יֹאכַל בּוֹ.
 פְּסוּקִים הִלְלוּ כַּמְשָׁמֶעַם, אֲבָל דְּבְרֵי
 הַתּוֹרָה הֵם דְּבָרִים סְתוּמִים.

וּבְכַמָּה הֵם דְּבְרֵי חֻכְמָה שְׁסְתוּמִים בְּכָל
 דְּבָר וּדְבָר שְׁבִתּוֹרָה, וְגוֹדְעִים לְאוֹתָם
 הַחֻכְמִים שְׁיֹודְעִים דְּרָכֵי הַתּוֹרָה, שְׁהֵרִי
 הַתּוֹרָה אֵינֶם דְּבְרֵי חֲלוּם הֵם, שְׁנִמְסְרוּ
 לְמִי שְׁפּוֹתֵר אוֹתָם וְנִמְשָׁכִים אַחֵר הַפָּה,
 וְעַם כָּל זֶה צְרִידָ לְפִתְרָ אוֹתָם לְפִי

עֲלָאָהּ. מַה בֵּין קָרָא דְאָמַר וּבֵת אִישׁ כְּהֵן, וּבֵין קָרָא דְאָמַר וּבֵת כְּהֵן, וְלֹא כְּתִיב אִישׁ. אֶלָּא, אֵית כְּהֵן דְּאֶקְרִי אִישׁ כְּהֵן, וְלֹא כְּהֵן מִמָּשׁ. וְעַל אֲרַחָא דָּא, תְּהוּה (אִישׁ) כְּהֵן, וְתְהוּה סְגָן, וְתְהוּה כְּהֵן גְּדוּל, וְתְהוּה כְּהֵן דְּלֹא אִיהוּ גְּדוּל. כְּהֵן סְתָם, רַב וְעֲלָאָה יִתִּיר מֵאִישׁ כְּהֵן. וְעַל דָּא אֵית נִשְׁמַתָּא, (דף צ"ה ע"ב) וְאֵית רוּחָא, וְאֵית נַפְשׁ.

וּבֵת כְּהֵן פִּי תְהִיָּה לְאִישׁ זָר, דָּא נִשְׁמַתָּא קְדִישָׁא, דְּאֵתְמַשְׁכֵּת מֵאַתָּר עֲלָאָה, וְעֲאֵלֵת לְגוּ סְתִימוּ דְאֵילָנָא דְחַיִּי. וְכַד רוּחָא דְכַהֲנָא עֲלָאָה נִשְׁבָּא, וְיַהִיב נִשְׁמַתִּין בְּאֵילָנָא דָּא, פְּרַחִין מִתַּמָּן אֵינוּן נִשְׁמַתִּין, וְעֲאֵלִין בְּאוּצָר חַד.

וְוִי לְעֵלְמָא, דְּלֹא יִדְעִין בְּנֵי נִשְׂאָ לְאַסְתְּמָרָא, דְּקָא מִשְׁכִּין מְשִׁיכוּ בְּחַדֵּי יַצָּר תְּרַע, דְּאִיהוּ אִישׁ זָר,

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

וּבֵת כְּהֵן פִּי תְהִיָּה לְאִישׁ זָר - זו הַנִּשְׁמָה הַקְּדוּשָׁה שֶׁנִּמְשָׁכָה מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן וְנִכְנָסָה לְתוֹךְ סֵתֵר עֵץ הַחַיִּים, וּכְשֶׁרוּחַ הַכְּהֵן הָעֲלִיּוֹן נוֹשֶׁבֶת וְנוֹתֶנֶת נִשְׁמוֹת בְּאֵילָן הַזֶּה, פּוֹרְחוֹת מִשָּׁם אוֹתָם נִשְׁמוֹת וְנִכְנָסוֹת בְּאוּצָר אַחֵד.

אִישׁ לְעוֹלָם, שֶׁלֹּא יוֹדְעִים בְּנֵי אָדָם לְהַשְׁמֵר, שְׁמוֹשָׁכִים מְשִׁיכָה עִם יַצָּר

מִמְּקוֹם עֲלִיּוֹן. מַה בֵּין פְּסוּק שְׁאָמַר וּבֵת אִישׁ כְּהֵן, וּבֵין פְּסוּק שְׁאָמַר וּבֵת כְּהֵן, וְלֹא כְּתוּב אִישׁ? אֶלָּא יֵשׁ כְּהֵן שֶׁנִּקְרָא אִישׁ כְּהֵן, וְלֹא כְּהֵן מִמָּשׁ. וְעַל הַדְּרָךְ הַזֶּה הָיָה (אִישׁ) כְּהֵן, וְהָיָה סְגָן, וְהָיָה כְּהֵן גְּדוּל, וְהָיָה כְּהֵן שְׂאֵינוּ גְּדוּל. כְּהֵן סְתָם גְּדוּל וְעֲלִיּוֹן מֵאִישׁ כְּהֵן. וְעַל זֶה יֵשׁ נִשְׁמָה, וְיֵשׁ רוּחַ, וְיֵשׁ נַפְשׁ.

וְהָאִי בֵּת פֶּהֶן פִּרְחַת לְתַתָּא, וְאַשְׁכַּחַת בְּנֵינָא בְּאִישׁ זָר. וּבְנִין דְּאִיהוּ רְעוּתָא דְמָרָה, עָאלַת תַּמָּן וְאַתְּפִיאת, וְלֹא יְכִילַת לְשַׁלְטָאָה, וְלֹא אֲשַׁתְּלִימַת בְּהָאִי עֲלֵמָא. כִּד נִפְקַת מִנֵּיהּ, הִיא בְּתֵרוּמַת הַקְּדָשִׁים לֹא תֹאכַל, בְּשָׂאֵר כָּל נִשְׁמָתִין, דְּאַשְׁתְּלִימוּ בְּהָאִי עֲלֵמָא.

תוֹ אִית בְּהָאִי קָרָא, וּבֵת פֶּהֶן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר. עֲלוּבְתָא אִיהִי נִשְׁמָתָא קְדִישָׁא, כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר, דְּקָא אֲתַמְשַׁכַּת, עַל גִּיזְרָא דְאַתְגְּיִיר, וּפִרְחַת עָלֶיהָ מִגֵּן עֵדוֹן בְּאַרְח סְתִים, עַל בְּנֵינָא דְאַתְבְּנִי מֵעֶרְלָה מְסַאֲבָא, דָּא הִוַּת לְאִישׁ זָר.

וְדָא הוּא רְזָא עֲלָאָה יְתִירָא מִכָּלָא. בְּעֵמוּדָא דְקִימָא לְטַקְלִין, גּוֹ אִוִּירָא דְנִשְׁכַּת, אִית טִיקְלָא תְדָא בְּהָאִי סְטָרָא, וְאִית טִיקְלָא אַחְרָא

לשון הקודש

עוֹד יֵשׁ בְּפִסּוּק הַזֶּה, וּבֵת פֶּהֶן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר. עֲלוּבָה הִיא הַנְּשֻׁמָּה הַקְּדוּשָׁה כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר, שֶׁנִּמְשָׁכָה עַל הַגֵּר שֶׁהִתְגַּיֵּר, וּפִרְחָה אֵלָיו מִגֵּן עֵדוֹן בְּדֶרֶךְ נִסְתָּר עַל בְּנֵין שֶׁנִּבְנְוּהוּ מֵעֶרְלָה טְמֵאָה, זו הִיְתָה לְאִישׁ זָר.

וְזָחוּ סוּד עֲלִיוֹן יוֹתֵר מִהַכֵּל. בְּעֵמוּד שְׁעוּמַד לְמֵאוּזְנִים בְּתוֹךְ אִוִּיר שְׁנוּשֵׁב, יֵשׁ

הָרַע, שֶׁהוּא אִישׁ זָר, וּבֵת הַכֶּהֱן הִואַת פּוֹרְחַת לְמִטָּה וּמוֹצֵאת בְּנִין בְּאִישׁ זָר. וּמִשׁוּם שֶׁהוּא רְצוֹן שֶׁל אֲדוֹנָהּ, נִכְנָסַת לְשֵׁם וְנִכְפִּית, וְלֹא יְכֻלָּה לְשַׁלֵּט, וְלֹא הִשְׁתַּלְמָה בְּעוֹלָם הַזֶּה. וּכְשִׁיּוֹצֵאת מִמֶּנּוּ, הִיא בְּתֵרוּמַת הַקְּדָשִׁים לֹא תֹאכַל, בְּשָׂאֵר כָּל הַנְּשֻׁמוֹת שֶׁהִשְׁתַּלְּמוּ בְּעוֹלָם הַזֶּה.

בְּהַאי סְטָרָא. בְּהַאי סְטָרָא מֵאַזְנֵי צַדֵּק. וּבְהַאי
 סְטָרָא מֵאַזְנֵי מְרָמָה. וְהַאי טִיקְלָא, לָא שְׂכִיבָּ
 לְעֵלְמִין, וְנִשְׁמָתִין סְלָקִין וְנִחְתִּין עָאֲלִין וְתַבִּין, וְאִית
 נִשְׁמָתִין עֲשִׂיקוֹן, כַּד שְׁלֵטָא אָדָם בְּאָדָם, דְּכַתִּיב,
 עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לֹו, לְרַע
 (קהלת ח) לֹו וְדָאֵי.

אֲבָל הַאי נִשְׁמָתָא, דְּהוֹת לְסְטָרָא אַחְרָא, אִישׁ זָר,
 וְאַתְעֲשִׂקָת מֵיְהִי, דָּא אִיהִי לְרַע לֹו. לֹו:
 לְהַהוּא אִישׁ זָר, וְאִיהִי בְּתַרוּמַת הַקְּדָשִׁים לָא
 תֵּאכְל, עַד דְּעָבִיד בָּהּ קְדָשָׁא בְּרִידָּ הוּא מַה
 דְּעָבִיד, אַתָּא קָרָא וְאָמַר וּבַת כַּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ
 זָר הָכִי הוּא.

הַכָּא אִית רְזָא, הֵיךְ מִתְעֲשִׂקֵן נִשְׁמָתִין. אֶלָּא הַאי
 עֲלָמָא אֲתַנְהַג בְּלָא, בְּאִילָנָא דְדַעַת טוֹב
 וְרַע. וְכַד אֲתַנְהַגֵּן בְּנִי עֲלָמָא בְּסְטָרָא דְטוֹב, טִיקְלָא

לְשׁוֹן הַקּוּדֵשׁ

אֲבָל נִשְׁמָה זוֹ שְׁהִיְתָה לְצַד הָאֲחֵר, אִישׁ
 זָר, וְנִעֲשִׂקָה מִמֶּנּוּ, זוֹהִי לְרַע לֹו. לֹו –
 לְאוֹתוֹ אִישׁ זָר, וְהִיא בְּתַרוּמַת הַקְּדָשִׁים
 לָא תֵּאכְל, עַד שְׁעוֹשָׂה בָּהּ הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ
 הוּא מַה שְׁעוֹשָׂה. בָּא הַפְּסוּק וְאָמַר, וּבַת
 כַּהֵן כִּי תִהְיֶה לְאִישׁ זָר, כֶּךָּ זֶה.
 בָּאֵן יֵשׁ סוּד אִיךְ נִעֲשִׂקוֹת הַנִּשְׁמָתוֹת.
 אֶלָּא הָעוֹלָם הַזֶּה מִתְנַהֵג הַכֹּל בְּעֵץ

מִשְׁקַל אֶחָד בְּצַד זֶה, וְיֵשׁ מִשְׁקַל אֲחֵר
 בְּצַד זֶה. בְּצַד זֶה מֵאַזְנֵי צַדֵּק, וּבְצַד זֶה
 מֵאַזְנֵי מְרָמָה. וְהַמִּשְׁקַל הַזֶּה לָא שׁוֹכֵךְ
 לְעוֹלָמִים, וְנִשְׁמוֹת עוֹלוֹת וְיִזְרְדוֹת,
 נְכַסוֹת וְיִזְאֹוֹת, וְיֵשׁ נִשְׁמוֹת עֲשׂוּקוֹת,
 כְּשִׁשׁוֹלֵט אָדָם בְּאָדָם, שְׂכַתוֹב (קהלת ח)
 עֵת אֲשֶׁר שָׁלַט הָאָדָם בְּאָדָם לְרַע לֹו.
 לְרַע לֹו וְדָאֵי.

קִיּוּמָא וְאַכְרַע לְסִטְרָא דְטוֹב. וְכִד אֲתַנְהִינן בְּסִטְרָא
 דְרַע, אַכְרַע לְהֵהוּא סִטְרָא. וְכֹל נְשָׁמְתִין דִּהְוּוּ
 בַּהֵיּא שַׁעְתָּא בְּטִיקְלָא, הָוּה עָשִׂיק לֹון, וְנָטִיל לֹון.
 אֲבָל לְרַע לוּ, דְּאִינוּן נְשָׁמְתִין כְּפִיּוּן (ס"א חֲפִיּוּן) לְכָל
 מָה דְּאִשְׁכְּחֵן מִסִּטְרָא בִישָׂא, וְשִׁיזְצָן לִיהּ.
 וְסִימְנָא לְדָא, אַרוּנָא קְדִישָׂא, דְּאֲתַעְשֶׂק גּוּ
 פְּלִשְׁתִּים, וְשְׁלִיטוּ בֵיהּ, לְרַע לֹון. אֹוף הָכִי. הֵינִי
 נְשָׁמְתִין אֲתַעְשֶׂקוּן מִסִּטְרָא אֲחָרָא לְרַע לֹון.

מָה אֲתַעְבִּידוּ מֵאִינוּן נְשָׁמְתִין. חֲמִינן בְּסִפְרֵי
 קְדָמָאִי, דְּמַנְיִהוּ הוּוּ אִינוּן חֲסִידֵי אֹומוֹת
 הָעוֹלָם. וְאִינוּן מִמְזוּרֵי תַלְמִידֵי חֲכָמִים, דְּקַדְמָן
 לְכַהֲנָא רַבָּא עֲמָא דְאַרְעָא, וְחָשׁוּב בְּעֵלְמָא, אִף עַל
 גַּב דְּעָאֵל לְפָנֵי וְלְפָנִים. בְּכַה הָאִי סָבָא רַגְעָא חָדָא,
 תְּוֹוְהוּ חֲבַרְיָא, וְלֹא אָמְרוּ מְדִי.

לשון הקודש

להרע לְרַע לְהָם. אִף פֶּאן, אֵלוּ הַנְּשָׁמוֹת
 נַעֲשָׂקוֹת מֵהַצֵּד הָאֲחֵר לְהַרְע לְהָן.
 מָה נַעֲשֶׂה מֵאוֹתָן נְשָׁמוֹת? רֵאִינוּ בְּסִפְרֵי
 הַקְּדָמוֹנִים, שְׂמָהֶם הָיוּ אוֹתָם חֲסִידֵי
 אֹמוֹת הָעוֹלָם. וְאוֹתָם הַמְּזוּרִים שְׂהֶם
 תַּלְמִידֵי חֲכָמִים שְׂקוּדָמִים לְכַהֵן גְּדוֹל
 עִם הָאָרֶץ וְחָשׁוּב בְּעוֹלָם, אִף עַל גַּב
 שְׂהוּא נִכְנָס לְפָנֵי וְלְפָנִים. בְּכַה הַזְּקוּן
 הָזֶה רַגַע אֶחָד. תְּמַהוּ הַחֲבַרִים וְלֹא
 אָמְרוּ דְבַר.

הַדַּעַת טוֹב וְרַע. וּכְשִׁמְתַנְהִינָם בְּנֵי
 הָעוֹלָם בְּצַד הַטּוֹב, הַמְּשַׁקְלֵת עוֹמְדַת
 וּמְכַרְיעָה לְצַד הַטּוֹב, וּכְשִׁמְתַנְהִינָם בְּצַד
 הָרַע – מְכַרְיעָה לְאוֹתוֹ הַצֵּד. וְכֹל
 הַנְּשָׁמוֹת שְׂהָיוּ בְּאוֹתָהּ שַׁעָה בַּמְּשַׁקְלֵת,
 הָיָה עוֹשֶׂק אוֹתָן וְלוֹקַח אוֹתָן.

אֲבָל לְרַע לוּ, שְׂאוֹתָן נְשָׁמוֹת מְכַנְיעוֹת
 (מִכְסוֹת) אֵת כָּל מָה שְׂמוֹצְאוֹת מִצַּד הָרַע
 וּמְשַׁמִּידוֹת אוֹתוֹ, וְסִימָן לָזֶה – אַרוּן
 הַקְּדָשׁ שְׂנַעֲשֶׂק לְתוֹךְ פְּלִשְׁתִּים וְשְׁלִטוּ

פָּתַח הֲהוּא סָבֵא וְאָמַר, (שמות כא) אִם רָעָה בְּעֵינַי
 אֲדַנְיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה וְהִפְדָּה לְעַם נְכָרִי
 וְגו'. הַאי פְּרֻשָׁתָא עַל רָזָא דָּא אֲתַמַּר, וְכִי יִמְכַר
 אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא כְּצֵאת הָעֶבְדִּים
 אִם רָעָה וְגו'. מְאֲרִיָּה דְּעֵלְמָא מָאן לָא יִדְחַל
 מִינָךְ, דְּאַנְתָּ שְׁלִיט עַל כָּל מַלְכִין דְּעֵלְמָא, כְּמָה
 דְּאַתְּ אָמַר (ירמיה י') מִי לֹא יִרְאֶךְ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי
 לָךְ יֵאָתֶה וְגו'.

כְּמָה אֵינּוֹן בְּנֵי נָשָׂא בְּעֵלְמָא, דְּקָא מִשְׁתַּבְּשָׁן
 בְּהַאי קָרָא, וְכִלְהוּ אָמְרִי, אֲבָל קָרָא דָּא
 לָא אֲתֵי אֲשֶׁר בְּפּוֹמִיָּהוּ. וְכִי קִדְשָׁא בְּרוּךְ הוּא
 מֶלֶךְ הַגּוֹיִם אֵיהוּ, וְהֵלֵא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל אֵיהוּ, וְהָכִי
 אֶקְרִי, דְּהָא כְּתִיב, (דברים לב) בְּהִנָּחַל עֲלִיּוֹן גּוֹיִם וְגו'.
 וְכְתִיב (דברים לב) כִּי חֵלֶק יִי עִמּוֹ. וְעַל דָּא אֶקְרִי
 מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. וְאִי תֵימָא דְּאֵיהוּ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם אֶקְרִי,

לשון הקודש

פָּתַח אוֹתוֹ וְקָן וְאָמַר, אִם רָעָה בְּעֵינַי
 אֲדַנְיָה אֲשֶׁר לֹא יַעֲדָה וְהִפְדָּה לְעַם נְכָרִי
 וְגו'. פְּרֻשָׁה זֶה נִאֲמָרָה עַל הַסּוּד הַזֶּה, וְכִי
 יִמְכַר אִישׁ אֶת בְּתוּ לְאִמָּה לֹא תֵצֵא
 כְּצֵאת הָעֶבְדִּים אִם וְגו'. רַבּוֹן הָעוֹלָם, מִי
 לֹא יִפְחַד מִמֶּךָ, שְׂאֵתָה שׁוֹלֵט עַל כָּל
 מַלְכֵי הָעוֹלָם, כְּמוֹ שְׁנֵאמַר (ירמיה י') מִי לֹא
 יִרְאֶךְ מֶלֶךְ הַגּוֹיִם כִּי לָךְ יֵאָתֶה וְגו'.

כְּמָה הֵם בְּנֵי הָאָדָם בְּעוֹלָם
 שְׂמִשְׁתַּבְּשִׁים בְּפֶסְוֶק הַזֶּה, וְכָלֵם
 אוֹמְרִים, אֲבָל הַפֶּסְוֶק הַזֶּה לֹא מִתִּישַׁר
 בְּפִיָּהֶם. וְכִי הַקְּדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מֶלֶךְ
 הַגּוֹיִם? וְהֵלֵא הוּא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל, וְכִי
 נִקְרָא שְׁהַרִי כְּתוּב (דברים לב) בְּהִנָּחַל עֲלִיּוֹן
 גּוֹיִם וְגו', וְכְתוּב (שם) כִּי חֵלֶק ה' עִמּוֹ. וְעַל
 זֶה הוּא נִקְרָא מֶלֶךְ יִשְׂרָאֵל. וְאִם תֵּאמַר

הָא שְׁבַחָא דְלִהוּן דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא מְלֶכֶךְ
עַלְיֵיהוּ, וְלֹא כְמָה דְאִמְרִין דְאִתְמַסְרִין לְשִׁמְשִׁין
וְלִמְמַנָּן דִּילֵיהּ.

וְתוּ סִיפָא דְקָרָא, דְכְתִיב, (יִרְמִיָּה י) כִּי בְּכָל חֲכָמֵי
הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין פְּמוּדָךְ. כָּל הָאֵי,
שְׁבַחָא אִיהוּ לְשִׁאֵר עַמִּין, וְתוּוּהָא אִיהוּ, הֵיךְ לָא
מִסְתַּלְקֵי בְּהָאֵי קָרָא לְרוּם (דף צ"ו ע"א) וְקִיעָא. אֵלֶּא,
דְקוּדְשָׁא בְרִיךְ הוּא סְמָא עֵינֵיִיהוּ, וְלֹא יִדְעֵי בֵּיה
כְּלָל, דְהָא מַה דְאַנָּן אִמְרֵי דְכְּלָהוּ אִין, וְאַפְּסֵי,
וְתָהוּ. דְכְתִיב, (יִשְׁעִיָּה מ) כָּל הַגּוֹיִם כְּאִין נְגִדוּ מֵאַפְּסֵי
וְתָהוּ נְחֻשְׁבוּ לוֹ, הָא עֵקְרָא עֲלָאָה רַבָּא וַיִּקְרָא שְׁוֵי
לוֹן קָרָא דָא.

אִמְר לִיָּה ר' תְּיִיא וְהָא כְתִיב (תהלים מז) מְלֶכֶךְ אֱלֹהִים
עַל גּוֹיִם וְגו'. אִמְר לִיָּה, אֲנָא חֲמִינָא דְכְתָר

לשון הקודש

הַזֶּה לְרוּם הַרְקִיעָא? אֵלֶּא שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ
הוּא סְמָא אֶת עֵינֵיהֶם וְלֹא יוֹדְעִים בּוֹ
כְּלָל, שְׁהָרֵי מַה שְׁאַנּוּ אִמְרִים שְׁכָלֶם
אִין וְאַפְּסֵי וְתָהוּ, שְׁכְתוּב (יִשְׁעִיָּה מ) כָּל
הַגּוֹיִם כְּאִין נְגִדוּ מֵאַפְּסֵי וְתָהוּ נְחֻשְׁבוּ לוֹ,
הָרֵי הָעֵקֶר הָעֲלִיּוֹן הַגְּדוֹל וְהַנְּכַבֵּד שֶׁם
אוֹתָם הַכְּתוּב הַזֶּה.

אִמְר לוֹ רַבִּי תְיִיא, וְהָרֵי כְתוּב מְלֶכֶךְ

שְׁהוּא נְקָרָא מְלֶכֶךְ הַגּוֹיִם, הָרֵי שְׁבַח
שְׁלָהֶם שְׁהַקְדוּשׁ בְּרוּךְ הוּא מְלֶכֶךְ עֲלֵיהֶם,
וְלֹא כְמוֹ שְׁאִמְרִים שְׁהֶם נִמְסְרוּ
לְשִׁמְשִׁים וְלִמְמַנִּים שְׁלוֹ.

וְעוֹד סוּף הַפְּסוּקָא, שְׁכְתוּב (יִרְמִיָּה י) כִּי
בְּכָל חֲכָמֵי הַגּוֹיִם וּבְכָל מַלְכוּתָם מֵאִין
פְּמוּדָךְ. כָּל זֶה הוּא שְׁבַח לְשִׁאֵר הָעַמִּים.
וְתַמִּיחָהּ הִיא אֵיךְ לֹא מִתְעַלִּים בְּפְסוּקָא

כַּתְּלִייהוּ הַיּוֹת, וְנִפְקַת בְּהַאי קָרָא לְסִייעָא לֹון, הָוּה
 לִי לְאַתְבָּא בְּקַדְמֵיתָא, עַל מַה דְּאַמִּינָא. אַבְל בֵּינֹן
 דְּאַשְׁבַּתְנָא לָךְ בְּאַרְחָא, אַעְבַּר לָךְ מִתְמָן, וּמִתְמָן
 אֵיהֵךְ לְאַעְבְּרָא כְּלָא.

תָּא חָזִי, כָּל שְׁמָהֵן, וְכָל כְּנוּיֵין דְּשְׁמָהֵן, דְּאֵית
 לֵיהּ לְקוּדְשָׁא בְּרִידָה הוּא, כְּלָהוּ מִתְפַּשְׁטֹן
 לְאַרְחֵיהוּ, וְכְלָהוּ מִתְלַבְּשֵׁין אֵלִין בְּאֵלִין, וְכְלָהוּ
 מִתְפַּלְגִין לְאַרְחֵין וּשְׁבִילִין יְדִיעֵן. בַּר שְׁמָא
 יְחִידָאָה, בְּרִיר דְּכָל שְׂאָר שְׁמָהֵן, דְּאַחֲסִין לְעַמָּא
 יְחִידָאָה, בְּרִיר מִכָּל שְׂאָר עַמִּין, וְאֵיהוּ יו"ד ה"א
 וְא"ו ה"א, דְּכַתִּיב, (דברים לב) כִּי חֵלֶק יִי' עַמּוֹ. וְכַתִּיב
 (דברים ד) וְאַתֶּם הַדְּבָקִים בֵּינֵי בְּשָׂמָא דָּא מִמֶּש, יִתִּיר
 מִכָּל שְׂאָר שְׁמָהֵן.

וּשְׁמָא חַד מִכָּל שְׂאָר שְׁמָהֵן דִּילֵיהּ, תְּהוּא

לשון הקודש

אלה באלה, וכלם נחלקים לדרכים
 ושְׁבִילִים יְדוּעִים, פְּרֻט לְשֵׁם הַיְחִידִי,
 הַנִּבְחָר שֶׁל כָּל שְׂאָר הַשְּׁמוֹת, שֶׁהוֹרִישׁ
 לְעַם הַיְחִיד הַנִּבְחָר מִכָּל הָעַמִּים, וְהוּא
 – יו"ד ה"א וְא"ו ה"א, שְׁכָתוּב (דברים לב)
 כִּי חֵלֶק הו' עַמּוֹ. וְכַתוּב (שם) וְאַתֶּם
 הַדְּבָקִים בְּה', בְּשֵׁם זֶה מִמֶּשׁ יוֹתֵר מִכָּל
 שְׂאָר הַשְּׁמוֹת.

וְשֵׁם אֶחָד מִכָּל שְׂאָר שְׁמוֹתָיו, אוֹתוֹ

אלהים על גוים וגו'. אָמַר לוֹ, אֲנִי רֵאִיתִי
 שְׂאָחַר הַכַּתֵּל שְׁלָהֶם הַיּוֹת, וְנִצָּאתָ
 בְּפִסּוּק הַזֶּה לְעִזּוֹר לָהֶם. הָיָה לִי לְהַשִּׁיב
 בְּתַחֲלָה עַל מַה שְׂאַמַּרְתִּי. אַבְל בֵּינֹן
 שְׁמַצָּאתִי אוֹתָךְ בְּדַרְדָּךְ, אַעְבִּיר אוֹתָךְ
 מִשָּׁם, וּמִשָּׁם אֵלֶיךָ לְהַעְבִּיר אֶת הַכֹּל.

בַּא וְרָאָה, כָּל הַשְּׁמוֹת וְכָל כְּנוּיֵין
 הַשְּׁמוֹת שֵׁישׁ לְקוּדוּשׁ – בְּרוּךְ – הוּא, כָּלֶם
 מִתְפַּשְׁטִים לְדַרְכֵיהֶם, וְכָלֶם מִתְלַבְּשִׁים